

de Niveauoverskæringer, som ligge her i København, bibeholdes. Jeg skal ganske vist erkende, at der samtidig bliver gjort en Del for at fjerne de værste Ulemper ved dem. Men netop den Imødekommenhed, hvormed man har stillet i Udsigt ikke helt at fjerne Persontrafikken fra Frederiksberg og Nørrebro Stationer, vil dog medføre, at det bliver umuligt at komme helt bort fra Ulemperne. Jo flere Trafikforanstaltninger der kan træffes for at afhjælpe den Mangel, at Frederiksberg og Nørrebro saa at sige miste deres Stationer, des mere føleligt vil det blive, at Niveauoverskæringerne ikke fjernes. Det er syv store stærkt befærdede Gader foruden Smaaavejene, som endnu i Fremtiden ville blive overskaarne i Niveau. Den mest befærdede af dem, Nørrebrogade, vil oven i Købet faa en Overskæring til. Det kan ikke ganske forties, at København og Københavnerne, om end de faa Fordel af Forslaget, og om end ikke faa af dem ere særdeles store, dog neppe faa Fordele, som staa fuldt paa Højde med de Ofre, de maa bringe. Det ligger nær i denne Forbindelse at berøre en Klage, som er indkommen til Udvalget fra en af de største Lodsejere langs den ydre Godsbane, nemlig fra Københavns Renovationskompagni. Man besværer sig over, at der vil blive foretaget Ekspropriation til et Anlæg, som, efter hvad der synes at foreligge, endnu ikke paatænkes udført. Man gør gældende, at ifølge Forordningen af 5. Marts 1845 er det vel tilladt at ekspropriere til bestemt paatænkte Anlæg, men de benægte Lovligheden af at ekspropriere, hvor denne Forudsætning ikke er til Stede. Ganske vist ved jeg, at der foreligger Præcedens derfor; men jeg mener ikke, at man fuldstændig kan forbigaa i Tavshed den Klage, der her gøres gældende, og jeg berører den derfor blot som en Ting, man maa tænke paa, og som foruden det andet, jeg har nævnt, peger hen paa, at der vil kræves Fortsættelse af det, der her foreligger.

Endelig skal jeg med Hensyn til Arbejdstiden paa fleres Vegne udtale, at det Svar, der er kommet fra den højtærede Minister, og som findes trykt i Betænkningen, er noget af en Skuffelse. Det udtales nemlig, at Arbejdet vil tage omtrent 10 Aar, 7 Aar for det første og største Afsnit og fulde 3 Aar for det andet. Der foreligger ikke saadanne Oplysninger for Tinget, at vi kunne danne os et egentlig Jugement derover, og det være ogsaa langt fra mig, men jeg vil pege paa, at Tiden

synes mig lang i Forhold til, hvad man har anvendt til andre store tekniske Foretagender. Jeg kunde nævne adskillige, men jeg skal holde mig til, hvad der foreligger i denne Sag. Jeg skulde tage meget fejl, om der ikke i et tidligere Forslag var regnet med en betydelig kortere Tid, og jeg skal særlig fremhæve det af Konkurrenceprojekterne, som fremkom under Mærket „uden Omveje“, og som ikke er saa særdeles forskelligt, navnlig med Hensyn til Arbejds mængden, fra det nu foreliggende Forslag. I dette Projekt var det paaregnet, at det hele skulde kunne gøres paa 5—6 Aar. Det vil maaske derfor ikke synes ubeskedent, naar jeg haaber, at Arbejdstiden maa kunne forkortes en Del. Endnu er der et Spørgsmaal, der staaer i nær Forbindelse hermed, og som jeg ikke mener at burde lade passere ganske uden Omtale. Det er Spørgsmaalet om Observatoriets Flytning. I et af Bilagene til Betænkningen er det fremhævet, at Flytningen af de egentlig videnskabelige Observationer fra det nuværende Observatorium vil være nødvendig ogsaa uden Hensyn til Banens Anlæg, men at det vil blive endnu mere nødvendigt, naar dette finder Sted. Jeg vil nu henstille, at denne Tanke maa blive tagen op til Overvejelse, og at der eventuelt maa blive gjort noget for at iværksætte en saadan Flytning. Med disse Ord skal jeg foreløbig slutte og kun paa ny lykønske den højtærede Finansminister til, at han faar et saa fortrinligt Forslag gennemført, idet de Indvendinger, som jeg har gjort derimod, paa ingen Maade ere fremførte for at forringe Lovforslaget, men kun som et Bevis for, at selv de bedste Ting kunne have sine Mangler.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ikke tænkt mig, at vi skulde have nogen Forhandling om denne Sag i Dag, jeg troede, den var behandlet til Ende. Det ærede Medlem som nys havde Ordet, fandt imidlertid Anledning til at gøre adskillige Bemærkninger, som nøde mig til at give et Tilsvaer. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, begyndte han med at sige, at dette Lovforslag betegner sig som et Udsnit af en større Plan; her bringes forskellige Foranstaltninger til Udførelse, medens andre blive udsatte til senere. Hvis det ærede Medlem har udtalt sig saaledes, beror det paa en Misforstaaelse. Dette Forslag er ikke et Udsnit af noget som helst. Det er, saa vidt jeg har forstaaet, fra alle Sider, blevet betragtet som